

389.6

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: A főváros költségvetése a közgyűlésen

Forrás:

Népszava

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Bp.
(Hely)1921. 7. 7.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfehérvári házi nyomda 1920

A főváros költségvetése a közgyűlésen.

*
Uj szótamok — régi gazdálkodás. — Zajongás a trianoni béke, mint tantárgy körül.

A főváros törvényhatósági bizottsága szerdán délután Sipőcz Jenő polgármester elnökletével közgyűlést tartott, amelyen az idei költségvetést tárgyalták. A napirend előtt Szőke Gyula szóváltette, hogy Darvas István tanácsis fogalmazó, akinek illetményei megállapítása ellen beadott föllebbezését a közgyűlés elutasította, levelet intézett hozzá, amelyben kioktatja őt a közgyűlés kötelességeiről. Ezt a levelet Szőke átadta a polgármesternek.

Ezután áttértek a napirend tárgyalására. A költségvetést Csutor József tanácsnok ismertette a közgyűléssel, majd Sipőcz polgármester tartotta meg már a bizottsági tárgyalás során beígért pénzügyi programbeszédét. A polgármester ezuttal sem mondott többet, mint a pénzügyi bizottságban és a beígért részletes program helyett a költségvetés elfogadását kérte.

Utána Wolff Károly, a vezér szólalt föl. Kijelentette, hogy a betérjesztett zárszámadásokért ő és az ő emberei nem vállalnak felelősséget, de ugyanakkor megállapította azt is, hogy az ezévi költségvetés sem felel meg az ő pártja óhajainak. Ami a sokat emlegetett pazarlást és a helytelen gazdálkodást illeti, amelyek miatt most sok a panasz, ezekért — Wolff szerint — szintén nem őket, nem a mostani kurzust, hanem a városház régi urait terheli a felelősség. Elpanaszolta, hogy a városi hivatalokban is divattá lett, hogy azok, akiknek nincsen inyére a mostani kurzus, idegbetegség címen szabadságra mennek. Ő — mondotta a vezér — belátja, hogy számolni kell a munkaszereket csökketésével és maga is tapasztalja, hogy sok ember lelki egyensúlya meg van zavartva, de ő e tapasztalat ellenére is vissza

szeretné állítani a munka tiszteletét és ezt úgy akarja elérni, hogy két osztályba fogják sorozni a főváros tisztviselőit. Az egyik osztályba tartoznak majd azok, akikre föltétlenül szükség van, a másikba azokat a tisztviselőket sorozzák majd, akiknek állását elhalálozásuk vagy nyugdíjazásuk esetén nem töltik majd be. Fogadalmat tett, hogy mindazokat, akiknél erre mód nyílik, úgynevezett „államellenes eszelekedetek” címén el fogják távolítani állásukból. (Bródy Ernő közbeszól: „Bent van az indemnitásban!”) Kijelentette, hogy ő nem tud pénzügyi programot adni, de megállapította, hogy a fővárosban keresztiül folyik a Duna és azt nem lehet elvenni. Fontosnak tartja a dunai kikötő kiépítését és e célra külföldi tőkét is igénybe lehet venni. Ő úgy érzi, hogy foglalkozni kell a lakáskérdéssel, sőt a közmunkák megindítását is sürgősnek tartja és — polgármesterének meggyőződésével ellentétben — a munkanélküliség kérdését is sürgősnek látja. Azt mondotta, hogy a nagy bankokra is fontos kötelesség vár és hogy miképpen akarja a nagybankokat e kötelezettségeikre rászorítani, arra vonatkozóan azt mondotta, hogy „appellálni akar a lelkiismeretükre”. Hogy valami „biztatót” is mondjon, kijelentette, hogy kilátás van a közterhek újabb emelésére. A népjóléti intézmények — szerinte — okvetlenül fontartandók, hogy ilyen címen mit akar tulajdonképpen fontartani, arról Wolff nem nyilatkozott, ellenben kijelentette a vezér, hogy a városházán most klikkek, törzsfőnökök nincsenek, csak a tisztviselőknak a mostani kurzus szerint kell dolgozniuk.

Ezután áttért az egyes adókra és büszkén hivatkozott arra, hogy a pénzügyi bizottságban a telekértékadó, amely tudvalevően a telekspekulánsokat sújtotta és a munka nélkül szerzett milliókból juttatott a fővárosnak évente 16 és fél milliót, megszüntették és az így előállott hiányt a legantiszociálisabb adó, a forgalmi adók révén akarják pótolni. Azért volt erre szükség — mondotta — mert a telekértékadó a magán tulajdon elvével ellentétben van, de ígéretet tett, hogy akik a telkekkel

konjunkturát üznek, azokat ő majd másképp adóztatja meg. Végül pénzügyi programjának végső következtetéseként ismét megállapította, hogy a Wolff-párt bukását nemcsak a főváros, de az egész ország egy percig sem éiné tul.

Szünet után az elnök kihirdeti a tizenegy adófölszólamlási bizottságba történt szavazás eredményét. Ezután áttértek az interpellációkra, majd az indítványokra került a sor. Amikor dr. Gál Jenő indítványa következett és Gál beszédébe fogott, a jobboldal sűrű halljuk-kal igyekezett őt zavarni. Gál azonban fölolvasta indítványát, amely azt javasolja, hogy a főváros iskoláiban a jövő tanévben a trianoni béke határozmányait ismertessék meg az ifjúsággal. Hozzáfüzte az indítvány betérjesztése után a következőket: Indokolást nem terjeszték elő! (Köbeszólás: Nem akarja magát elszóltni. Mi van a nemzetiségekkel!)... mert az indítvány önmagáért beszél.

Az elnök nem tudja, vajjon a belügyminiszter keddi rendelete után ez a kérdés egyáltalában tárgyalás alá vehető-e. Kérdést intéz a közgyűléshez, kívánja-e az indítvány tárgyalását, mert ha nem, akkor ki sem adják a tanácsnak. Pakots József a kérdés föltevéséhez kért szót, a belügyminiszter rendelete nem

prejudikálhat a közgyűlésnek, hogy az indítvánnyal foglalkozzék. Nagy zajongás keletkezett most megint. Dr. Gál Jenő szót kért a kérdés föltevéséhez, ami újabb lármára adott alkalmat a többségnek, végül Gál Jenő visszavonta indítványát.